

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010765
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120010765.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., F. XXX/XX, trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. novembra 2023, prejednal odvolania prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. apríla 2022, sp. zn. 3T/54/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného z a m
i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. apríla 2022, sp. zn. 3T/54/2020, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 29.11.2019 v čase o 21:30 hodine v obývacej izbe bytu číslo X E. C. D. E., D. G. F. H. XXX/XX začal najskôr verbálne napádať svoju manželku I. B. a následne ako táto sedela v kresle ju fyzicky napadol a to tak, že ju začal udierať päťou pravej ruky do oblasti hlavy, čomu sa ona bránila zakrytím tváre rukami a potom, čo sa postavila a chcela odísť ju udieral päťou pravej ruky do pravej strany chrbta a následne sa jej vyhrážal, že jej urobí zo života peklo, želal jej, aby zomrela a že má skončiť svoj život skočením pod vlak, že už má na cintoríne pripravené miesto, pričom jej spôsobil drobné zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, čím konanie obžalovaného vyvolalo u poškodenej strach o svoje zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2, § 38 odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 73 odsek 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku boli poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava a poškodená I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E., F. XXX/XX, odkázané s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný a prokurátor podali včas proti nemu odvolanie.

Prokurátor následne odvolanie písomne zdôvodnil. V úvode poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona spočívajúce v tom, že doposiaľ viedol riadny život.

Zo záveru znaleckého posudku F. J. F., znalkyne z odboru zdravotníctva, farmácia, odvetvie psychiatria č. 05/2020 zo dňa 24.02.2020 vyplýva, že obžalovaný v čase skutku trpel a v súčasnosti trpí duševnou poruchou, a to periodickou depresívnou poruchou a aj organickou poruchou osobnosti, ktoré mali vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Rozpoznávacie schopnosti aj ovládacie schopnosti u obžalovaného boli znížené v podstatnej miere a o prejavoch duševnej poruchy vedieť nemohol. Z psychiatrického hľadiska je obžalovaný pre spoločnosť nebezpečný a znalkyňa doporučuje nariadenie psychiatrickej liečby ambulantnou formou.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Podľa § 39 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Obžalovanému A. B. sa kladie za vinu skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, kde základná trestná sadzba je 6 mesiacov až 3 roky. Aplikujúc § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno c) odsek 3 písmeno e) Trestného zákona nie je možné uložiť obžalovanému trest uložený samosudkyňou v trvaní 3 mesiace. Ustanovenie § 39 odsek 2, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona limituje zníženie trestnej sadzby na hranicu 6 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že pri vyhodnocovaní dôkazov potrebných pre uloženie trestu sa Okresný súd v Trenčíne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a preto navrhujem,

aby Krajský súd v Trenčíne z dôvodu podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T 54/2020 zo dňa 14.04.2022 a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste tak, že:

Obžalovaný sa odsudzuje podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Podľa § 73 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému zároveň ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., so sídlom Panónska cesta 2 a poškodená I. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. E., F. XXX/XX, odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.“

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín v podanom odôvodnení odvolania uviedla, že pri vyhodnocovaní dôkazov potrebných pre uloženie trestu sa Okresný súd Trenčín nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nakoľko podľa názoru Okresnej prokuratúry nie je obžalovanému možné uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov a to s ohľadom na § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, podľa ktorého: „Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Nakoľko sa obžalovanému kladie za vinu skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno

c) Trestného zákona, kde základná trestná sadzba je 6 mesiacov až 3 roky, nie je možné uložiť podľa názoru prokuratúry trest uložený samosudkyňou v trvaní 3 mesiace, keďže ustanovenie § 39 ods. 2, ods. 3 písm. e) Trestného zákona limituje zníženie trestnej sadzby na hranicu 6 mesiacov.

Mám za to, že uvedený záver Okresnej prokuratúry Trenčín je zjavne nesprávny.

V tejto súvislosti poukazujem na ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v zmysle ktorého: „Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

S ohľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie je zrejmé, že v mojej trestnej veci boli splnené všetky podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia je možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody, ak páchatel' spáchal trestný čin v zmenšenej príčetnosti (pripomínam, že táto okolnosť vyplynula zo znaleckého posudku znalkyne J. F. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatrie, ktorá konštatovala, že trestného činu som sa mal dopustiť v stave zmenšenej početnosti.) Súd v tomto prípade nie je viazaný ustanovením § 39 ods. 3 Trestného zákona (na ktorý poukazuje prokuratúra), avšak je povinný uložiť ochranné liečenie. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že Okresný súd Trenčín mi zároveň rozsudkom uložil podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Mám za to, že s ohľadom na vyššie uvedené, boli v mojej trestnej veci splnené všetky podmienky pre mimoriadne zníženie trestu. S ohľadom na uvedené je možné konštatovať, že Okresný súd Trenčín postupoval pri ukladaní trestu v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a že záver Okresnej prokuratúry Trenčín je zjavne nesprávny.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd Trenčín ako odvolací súd, odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.04.2022, sp. zn. 3T/54/2020, podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila poškodená nasledovne:

„V predmetnej trestnej veci mám zato, že je správne, že bol obvinený môj bývalý manžel odsúdený za nebezpečné vyhrážanie voči mojej osobe.

K výške trestu uvádzam, že by mal byť uložený prísnejší trest ako aj dlhšia podmienka, tak aby sa páchatel' poučil. Jedine dlhšia podmienka donúti páchatel'a správať sa primeraným spôsobom. S obvineným žijem v jednej domácnosti, nakoľko obidvaja sme odkázaní bývať v našom byte, nakoľko máme exekúcie a dlhy, ktoré narobil obvinený svojim nerozvážnym konaním. BSM po rozvoze nemôžeme vyporiadať a byť predat', nakoľko sa najskôr musia splatiť dlhy.

Poukazujem na to, že obvinený je psychiatrický pacient, avšak nikdy nebol obmedzený ani pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Skutočnosť, že trpí poruchami osobnosti môže mať vplyv na nižšiu výšku trestu, avšak nemalo by sa na neho pozeráť ako na osobu, ktorá nie je za nebezpečné vyhrážanie trestnoprávne zodpovedná.

Dávam odvolaciemu súdu na zváženie, aby obvinený dostal dlhšiu podmienku.“

Obžalovaný podané odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Na úvod si dovoľujem uviesť, že pôvodne v mojej trestnej veci rozhodol Okresný súd Trenčín Trestným rozkazom zo dňa 03.08.2020 tak, že ma uznal vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (ďalej ako „Trestný rozkaz“). Proti predmetnému Trestnému rozkazu som podal prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote odpor

a samosudkyňa Okresného súdu Trenčín v mojej trestnej veci nariadila hlavné pojednávanie. Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín uznesením zo dňa 27.04.2021 (ďalej ako „Uznesenie OS TN“) rozhodla tak, že moju trestnú vec postúpila na prejednanie Okresnému úradu Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy, a to z dôvodu, že mal Okresný súd Trenčín za to, že výsledky dokazovania preukazujú, že v mojom prípade nejde o trestný čin ale o skutok, ktorý by mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. zákona o priestupkoch.

Proti predmetnému Uzneseniu OS TN podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín sťažnosť, o ktorej následne rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.12.2021 (ďalej ako „Uznesenie KS TN“) tak, že napadnuté Uznesenie OS TN zrušil, a Okresnému súdu Trenčín uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne nedošlo k riadnemu zodpovedaniu, aké konkrétne úvahy viedli Okresný súd k zmene jeho právneho názoru, s ohľadom na skoršie vydaný Trestný rozkaz, a tiež vyjadril pochybnosti o tom, že v danom prípade mohlo dôjsť na rozdiel od zistení Okresného súdu Trenčín k naplneniu objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania, nakoľko som mal poškodenej uviesť, že „jej urobím zo života peklo“.

V tejto súvislosti opakovane uvádzam, že svojim konaním som v žiadnom prípade nemohol naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania.

S ohľadom na doterajší priebeh môjho trestného konania si dovoľujem poukázať na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.01.2020, sp. 2Tpo/121/2019, ktorým ma Krajský súd v Trenčíne prepustil z väzby na slobodu, pričom svoje rozhodnutie zdôvodnil na strane 4 uznesenia aj tým, že v danej veci existujú skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obvineného a zároveň odôvodňujú aj záver o oslabení dôvodnosti trestného stíhania.

Z uvedeného teda vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne sa v trestnej veci, ktorá sa mi kladie za vinu už vyjadril v tom zmysle, že má vôbec pochybnosti o samotnej dôvodnosti vedenia trestného stíhania voči mojej osobe.

Za dôležité považujem opätovne poukázať na vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru psychológie Mgr. Luciou Svobodovou Bošiakovou, PhD., predmetom ktorého bolo psychologické posúdenie poškodenej I. B.. V závere znaleckého posudku, konkrétne v bode 6. znalkyňa uviedla, že „predmetom ktorého bolo psychologické posúdenie poškodenej I. B.. V závere znaleckého posudku, konkrétne v bode 6. znalkyňa uviedla, že „Klinicko-psychologickým vyšetrením sa u poškodenej I. B. nepotvrdila prítomnosť viktimizačného syndrómu týranej osoby (nie je automatickým následkom každého domáceho násillia). Absentujú známky naučenej bezmocnosti (presviedčanie, že nech urobí čokoľvek, daný stav nie je možné zmeniť, celková odovzdanosť, pasivita, rezignácia, ktorá priamo súvisí so vzťahom s útočníkom), sebazničujúce reakcie (sebaobviňovanie, úvahy o tom, že za správanie agresora môže ona), známky dlhodobej devalvácie (narušené sebavedomie, sebavnímanie, celkovo negatívny sebaobraz, pesimistické nahliadanie na seba a do budúcnosti), znížená akcieschopnosť (neschopnosť sa zaktivovať natoľko, aby vyhľadala pomoc, i hľadala riešenia nepriaznivej situácie), aktívované vyhýbavé správanie (zamlčovanie domáceho násillia, snaha o vytesňovanie zaplavujúcich negatívnych emócií), ani známky masívnej intruzívnej produkcie

Na základe záverov znaleckého posudku možno jednoznačne konštatovať, že u I. B. absentuje tzv. syndróm týranej osoby, z čoho možno vyvodit', že nebola obeťou trestného činu.

Poukazujem tiež na skutočnosť, že v mojej trestnej veci bol vypracovaný i psychiatrický znalecký posudok č. 05/2020 na moju osobu, v ktorom mi znalkyňa F. J. F. stanovila viaceré duševné poruchy, ktoré u mňa zapríčinili zníženie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti v podstatne (forenzne významnej) miere. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotná poškodená navštevuje psychiára. Podľa lekárskej správy z interného vyšetrenia poškodenej I. B. zo dňa 30.11.2019, ktorá je súčasťou trestného spisu vyplýva, že poškodená užíva lieky na depresie a tiež liek neurol. Podľa tam uvedených záverov je možné konštatovať, že u poškodenej I. B. mohla byť narušená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať tak, ako to ustanovuje § 150 Trestného zákona.

Pripomínam tiež, že objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Aplikačnou praxou bolo ustálené, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti za prečin nebezpečného vyhrážania sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osobe dôvodnú obavu o jej život.

Mám za to, že moje konanie, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, nemožno za žiadnych okolností kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného vyhrážania.

Pripomínam tiež, že som osobou vyššieho veku (65r) s viacerými zdravotnými komplikáciami. Mám problémy s pohybovým aparátom, ľavú ruku mám postihnutú ochrnutím, ktorá nastala po mozgovej príhode, ktorú som v minulosti utrpel. Trpím tiež bronchitídou, ktorá mi spôsobuje výrazné zdravotné problémy. Trestné konanie, ktoré sa vedie voči mojej osobe ešte viac zhoršuje môj zdravotný stav. Napriek tomu sa snažím byť nápomocný pre moju rodinu, pre ktorú žijem. Ako som uviedol i pri mojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2022, so svojou ženou sme za udalostami medzi nami urobili hrubú čiaru. So svojou dcérou mám výborný vzťah, snažím sa jej pomôcť s vnučkou, strážim ju, vodím do škôlky. Taktiež uvádzam, že som bezúhonnou osobou, nemám a nikdy som nemal žiadne sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedeného žiadam, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v tejto veci rozhodol vo veci sám tak, že ma spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok, pre ktorý som stíhaný nie je trestným činom.“

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila poškodená prostredníctvom svojej splnomocnenkyne a uviedla nasledovné:

„V predmetnej trestnej veci mám zato, že sa obvinený voči mne dopustil trestného činu nebezpečného vyhrážania ako na chránenej osobe - manželke a invalidnej osobe, závažnejším spôsobom konania - fyzickým násilím a hrozbou násilia.

Obvinený - bývalý manžel A. B. je podľa psychiatrického posudku zadováženého OČTK v prípravnom konaní nebezpečný pre spoločnosť, nakoľko v čase spáchania skutku trpel poruchou osobnosti. Obvinený ma opakovane fyzicky a slovne napadol čo je zrejme aj z priestupkového záznamu z minulosti. Správanie obvineného je nevyspytateľné a v čase fyzického napadnutia som mala strach o svoj život a zdravie. Obvinený ma dňa 29.11.2019 fyzicky napadol, pričom nepríčetne kričal, že mám miesto na cintoríne, že mi urobí zo života peklo, že mám skočiť pod vlak, pričom ja som mala dôvodné obavy o svoj život a zdravie. Za týmto účelom bol obvinený vylúčený z užívania bytu. Obvinený svoje vyhrážky myslel vážne čím spôsobil zhoršenie môjho psychického stavu, nakoľko som na invalidnom dôchodku pre vysoký krvný tlak a mám aj psychické problémy, pričom sa dlhodobo liečim na psychiatrii čo som v konaní objektívne preukázala.

Tvrdenia obžalovaného, že pri prepustení z väzby Krajský súd v Trenčíne konštatoval, že sa oslabili dôvodnosti trestného stíhania a existujú skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obvineného, považujem za irelevantné, nakoľko rozhodovanie o väzbe nie je rozhodovaním v merite veci. Krajský súd Trenčín v štádiu o rozhodovaní o väzobných dôvodoch nevykonal dokazovanie v takom rozsahu ako súd pri rozhodovaní o podanej obžalobe.

Taktiež skutočnosť, že znalkyňou nebolo zistené, že by som bola týranou osobou, obžalovaného nezbavuje zodpovednosti z toho, že sa mi nebezpečne vyhrážal. Vyhrážky obžalovaného boli postavené na reálnych základoch, nakoľko bol v minulosti už priestupkovo riešený pretože ma fyzicky napadol.

K výške trestu uvádzam, že by mal byť uložený prísnejší trest ako aj dlhšia podmienka, tak aby sa páchatel poučil. Jedine dlhšia podmienka donúti páchatela správať sa primeraným spôsobom. S obvineným žijem v jednej domácnosti, nakoľko obidvaja sme odkázaní bývať v našom byte, nakoľko máme exekúcie a dlhy, ktoré narobil obvinený svojim nerozvážnym konaním. BSM po rozvoze nemôžeme vyporiadať a byť predatí, nakoľko sa najskôr musia splatiť dlhy.

Poukazujem na to, že obvinený je psychiatrický pacient, avšak nikdy nebol obmedzený ani pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Skutočnosť, že trpí poruchami osobnosti môže mať vplyv na nižšiu výšku trestu, avšak nemalo by sa na neho pozeráť ako na osobu, ktorá nie je za nebezpečné vyhrážanie trestnoprávne zodpovedná.

Dávam odvolaciemu súdu na zváženie, aby obvinený dostal dlhšiu podmienku.

Záverom dávam do pozornosti, že v konaní som poškodenou. To že vec nie je ani po viac ako pol roku od vydania posledného rozsudku na odvolacom súde mi spôsobuje neprimeraný stres. S náhradou škody som odkázaná na civilný proces, kedy som povinná preukázať skončenie trestného konania a teda označiť osobu, ktorá je právoplatne za škodu zodpovedná. Tým, že súd priebežne nekoná a vo veci vznikajú zbytočné prietahy prehľbuje moje obavy v spravodlivý proces. Preto žiadam, aby vo veci bolo rozhodnuté v primeranej lehote.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora a obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátora v celom rozsahu a odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Splnomocnenkyňa poškodenej ponechala rozhodnutie na úvahe súdu. Obhajoba navrhla vyhovieť ich odvolaniu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu podanými odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v nich nie sú vytýkané chyby procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že namietal nezákonnosť výrokov napadnutého rozsudku o uložení trestu odňatia slobody, spočívajúcu v uložení trestu vo výmere mimo rámca zákonnej sadzby, teda namietal chybu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Z odvolania obžalovaného jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namietal nesprávnu aplikáciu ustanovení Trestného zákona vo vzťahu k výrokom o vine obžalovaného, teda namietal chybu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Vzhľadom na to, že obžalovaný namietal chyby výrokov napadnutého rozsudku o jeho vine, bol odvolací súd povinný najskôr skúmať dôvodnosť odvolania obžalovaného.

Ako vyplýva z obsahu dôvodov odvolania obžalovaného, obžalovaný nenamietal správnosť skutkových zistení v skutkovej vete napadnutého rozsudku, namietal len nenaplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého okresný súd dospel k správne právnemu záveru o formálnom naplnení všetkých pojmových znakov trestného činu podľa právnej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku o vine obžalovaného. Okresným súdom zistené použitie slovných vyhrážok spolu so zisteným fyzickým napadnutím poškodenej aj podľa právneho názoru naplňa pojmové znaky vyhrážania sa poškodenej ťažkou ujmu na zdraví, ktoré vyhrážanie

bolo spôsobilé vyvolať v poškodenej dôvodnú obavu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd vzhľadom na zistené okolnosti prípadu aj v jeho širších súvislostiach dospel k správne nálezom, podľa ktorého závažnosť predmetného činu je vyššia než nepatrná, z ktorého dôvodu na prejednávany nie je možné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za opodstatnený názor obhajoby v dôvodoch odvolania, podľa ktorého preukázaný skutok z formálneho alebo materiálneho hľadiska by nemal napĺňať pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno d) a § 139 odsek 1 písmeno c) Tr. zák.

Na základe preskúmania odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody odvolací súd dospel k záveru, aj toto odvolanie vo vzťahu k namietaným chybám nie je dôvodné. Ako vyplýva z vyššie citovaného, odpoveď na otázku, či prokurátorom namietané chyby sú dôvodné, dáva už argumentácia obžalovaného v jeho vyjadrení k odvolaniu prokurátora, so správnosťou ktorej argumentácie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Ak teda okresný súd v danom prípade ukladal trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej zákonom za splnenia zákonných podmienok podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., podľa samotného znenia uvedeného ustanovenia (v správnom znení citovaného aj v samotných dôvodoch odvolania prokurátora) logicky v žiadnom prípade nemohli byť porušené obmedzenia uvedené v § 39 ods. 3 Tr. zák.

Na základe preskúmania správnosti odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaniami nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienkové prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Preskúmaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd v prejednanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.